

pravo v deželi, še nekaj denarja ostalo, prejeli bodo vsi obdarovani fantiči še klobuke; ostali znesek se je pa izročil gosp. šolskemu ravnatelju, da ga porabi za druge šolske potrebe revnih šolarjev. — Pri tej priliki naj tudi še omenim, da bil je 3. dne t. m. v čitalnici naši občni zbor in da je bil dosedanji odbor zopet izvoljen per acclamationem. Le namesti g. Kadivnika, ki je med letom zapustil mesto naše, bil je izvoljen enoglasno dačni nadzornik, gosp. Luka Robič. — Pustni čas bodo tri veselice, 27. dne t. m. pa slovesna beseda Vodniku v spomin.

Iz Ljubljane. Njih Veličanstvo je potrdilo postavo, ki jo je sklenil lanski naš deželni zbor zaradi premembe sedanjih občin (sosésk). Glavna stvar te postave je ta, da se imajo preurediti naše občine tako, da vsaka šteje najmanj 3000 duš. Manjše občine se smejo izjemoma dovoliti samo tam, kjer posebne okoliščine za to govoré. Deželni odbor s cesarsko deželno vlado ima to zložbo manjših občin v velike po zaslišani ces. okrajnih gospósk in sedanjih županij izgotoviti, pa pri tem posebno gledati na to, da se fare in katasterske srenje preveč ne razdružijo. Premoženje, zalogi ali posebne naprave posamesnih sosesk ostanejo tudi v novi družbi lastnina tistih, čegar so dozday bile.

— (*Odbor političnega društva*), ko je v poslednji seji sprejel 10 novih udov, je odločil za občni zbor, ki bode prihodnjo sredo (20. dne t. m.) zvečer ob 7. uri v čitalnični dvorani, sledeči program: 1) sporočilo o delovanju odborovem po poslednjem občnem zboru, 2) razgovor o direktnih volitvah za državni zbor, 3) razgovor o vladnem predlogu zaradi preuredbe gruntnih in hišnih davkov. Na ogled se bojo temu občnemu zboru položili obrisi Vodnikovega spominka. — Tukajšne in vnanje ude vabi vljudno v občni zbor odbor.

— (*Društvo Sokolovo*) je v občnem svojem zboru izvolilo gosp. Jož. Debevca za predsednika, gosp. Petra Graseli-ja pa za namestnika njegovega; odborniki so bili izvoljeni gg.: dr. Karol Bleiweis, Pavel Drahsler, Bernard Jentl, M. Kreč, Jan. Murnik, Fr. Ravnikar in Ivan Tisen. — Od odbora Zavškega tabora je „Sokol“ prejel lično fotografijo tega tabora. Veselje nad tem spominkom bilo je veliko.

— (*Beseda nedeljska v čitalnici*), pri kateri se je po vsestranskih željah ponovila opera „Kralj Vondra XXVI.“, bila je zopet sijajna. Vse, kar smo v zasluženno pohvalo prvokrat rekli tej izvrstni muzikalni kompoziciji in tekstu šalepolne parodije, veljá tudi poslednji produkciji; vsi so peli in igrali prav „con amore“, zato naj gospá Odi, ki je vložila ta večer še krasno arijo iz poljske opere „Vanda“, gospodje Filapič, Valenta, Noli in Drahsler in gospodje pevskega zbora s pevovodjem g. Försterjem sprejmejo še enkrat očitno zahvalo za preveseli večer, ki so ga napravili narodnemu društvu. O gospoiji Odi-jevi pa izrekamo željo, da bi jej mogoče bilo, še večkrat razveseliti nas na čitalničnem ali pa javnem odru!

— (*Čitalnica naša*) je za pustni čas odločila te-le veselice: prihodnjo in drugo nedeljo (17. in 24. dne t. m.) bota mala plesa z „besedama“, na svečnice dan (2. sveč.) slovesna „beseda“ s plesom na spomin Vodniku. „Sokolovo društvo“ pa napravi pustni torek v čitalnici veliko maškerado.

— (*Konečna obravnava zatožencev ponarejanja in izdavanja bankovcev*) pri ljubljanski deželni sodnji se je začela v pondeljek in bode trajala kakih 14 dni, kajti razun Jan. Zupančiča, pekovskega pomagača brez

službe, ki je v več krajih na Notranjskem bankovce po 100, 10 in 5 gold. ponarejal, je v preiskavi še 46 kmetov večidel iz Notranjskega (ena ženska je med preiskavo umrla), ki so te bankovce po nizki ceni od njega kupovali in jih izdajali. Sodnija jim je dala 7 dohtarjev zagovornikov. Na mizi sodniški leží 48 bankovcev po 100 gold. (tedaj za 4800 gold.), ki pa je vse skupaj prodal za 200 gold. Čuditi se je, da človek, ki še komaj nemški zna, je naredil samo s peresom na tanjki (velin) papir tako bankovce, da se na površni ogled ne kažejo ponarejeni in to tem manj, ker je vodno znamenje v papirji dobro narejeno — samo z lojem. Zupančič ne tají, da je delal bankovce ter pravi, da so ga ljudje še silili, da jim jih je delal.

— „Laib. Tagblatt“ je te dni na čêlu svojega lista prinesel spisek: „Wozu der Hass?“ (čemu sovraštvo?) „Triglav“ je hinavstvo tega spiska dobro dokazal. „Tagblatt“ naj bi bil raji rekel: „Wozu die slovenische Nation?“ (čemu Slovenci?) S tem bi bil pravo rekel, kar misli in kar njegovi patroni trobijo v deželnem zboru in kar je „konst. Verein“ razodel v glasovitem svojem manifestu proti narodni ravnopravnosti slov. naroda. Po naključbi na strani 11. današnjega lista odgovarja Svetec tem ljudém; med njimi in med nami ni nikdar mogoča sprava. To naj si zapomnijo vsi, ki bi radi scimprali „Figuro“ ki ni tič ne miš. Mi hočemo le svoje, kar nam naravno in postavno gré; kdor nam to ovira, je naš sovražnik.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Državni zbor dunajski se začne 15. dne t. m. Radovedno se pričakuje odgovor vladni na vprašanje: čigava je Dalmacija? Sliši se, da ministerstvo bode odgovorilo, da je to vprašanje že rešeno po ustavnih postavah (da tedaj ne spada pod ogersko krono). Ogersk časnik pa pravi, da ogerski narod in ogerska krona nikdar ne bota niti Avstriji niti Nemčiji pustila Dalmacije. (Po takem bi moral cesar avstrijski navskriž priti s kraljem ogerskim!) Isti časnik protestuje zoper Ilirijo tako, da bi Dalmacija bila njena. (Prazen strah!) — Škof Zenjski baron Ožegović, izvrsten rodoljub, je umrl 8. dne t. m. — Turško-grški razpor se je začel 9. dne t. m. obravnavati v Parizu. Podoba je, da se za kratek čas poravná ta štrena, ker ta hip še nobena vlada prav pripravljena ni z gasilnicami, ki bi gasile plamen, ki že šviga iz trohnelega strešja Turškega.

Vredništvu poslano. Gosp. K. odgovarjam to, da moj dopis „iz Ipavskega“ ni po krivi, nego po pravi in naravni poti in pošti v „Novice“ prišel. Spisal sem ga jaz iz goreče ljubezni do naše mile domovine, zato se mi je delo pripravno podpisati ga z imenom „Domoljub“ namesti s pravim imenom svojim. Ako pa gosp. K. zahtevate izređeti moje ime, povejte, kdo ste Vi — a jaz Vam povem, kdo sem jaz. Brez zamere! Domoljub.

Zgubila

se je 3. dan tega meseca v nekem vozu južne železnice med Ljubljano in Celjem rudarska karta vkupaj zvitá. Kdor jo prinese ali pošlje v tiskarnico „Novic“, prejme 3 gold.

Žitna cena

v Kranji 11. januarja 1869.

Vagán (Metzen): pšenice 4 fl. 90. — turšice 3 fl. — rži 3 fl. 74. — prosa 2 fl. 45. — ajde 2 fl. 50. — ovsa 1 fl. 95.

Kursi na Dunaji 12. januarja.

5% metaliki 60 fl. 80 kr. Ažijo srebra 117 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 65 fl. 30 kr. Cekini 5 fl. 68 kr.